

عنوان مقاله:

بررسی و نقد دیدگاه ها درباره غیبت مخالف

محل انتشار:

فصلنامه فقه، دوره 22، شماره 85 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سیدجعفر صادقی فدکی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

علی اکبر احمدپور - عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

یکی از پرسش های مطرح در حوزه فقه خلافتی آن است که آیا غیبت مخالفان و منکران و لایت رواست یا غیبت آنان، همچون شیعیان که در اصطلاح فقیهان امامیه، مومن نامیده می شوند، ممنوع و نارواست در این باره دو دیدگاه میانفقیهان امامیه وجود دارد: برخی فقیهان پیشین و عده ای از معاصران قایل به جواز غیبت آنان شده اند و در مقابل، عده ای از پیشینیان، همچون محقق اردبیلی، و بسیاری از فقیهان معاصر غیبت مخالفان را حرام و ناروا شمرده اند. دیدگاه صحیح، که در این مقاله به آن توجه شده، نظریه اخیر است؛ از این رو، به منظور تقویت این دیدگاه و برداشتن موانع پیش رو، در آغاز نظریه قول جواز مطرح و نقد گردیده و سپس نظریه محقق اردبیلی و دیگر پیروان این دیدگاه، بیان و با طرح دلایلی چند تایید شده است.

کلمات کلیدی:

غیبت، مخالف، مومن، مسلمان، تحریم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835645>

